

Universitätsbibliothek Paderborn

Summula Casuum Conscientiæ

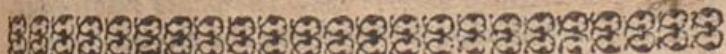
In Qva Agitvr De Præceptis Ecclesiæ, De Officio Confessarii, Ac De
Censvris

Petrus <a Sancto Josepho>

Coloniæ Agrippinæ, 1652

Articulus I. Qvid intelligatur nomine ieunii.

urn:nbn:de:hbz:466:1-41572

CAPVT IV.

DE IV. ECCLESIAE
PRÆCEPTO.QVO IVBEMVR CERTIS
anni diebus iejunare.

ARTICVLVS I.

Quid intelligatur nomine iejunij.

ESPONDEO iejunium, et si interdū moraliter sumatur abstinentia à peccatis, significare propriè abstinentiam a cibis; Sicque esse in triplici differentia: aliud enim est iejunium naturæ, aliud virtutis, aliud Ecclesiasticum; de quo præsertim

hic agendum est.

Iejunium naturæ dicit omnimodam abstinentiam à cibo & potu, quale seruandum est ex præcepto Ecclesiaz, ante communionem, nisi in articulo mortis, ut supra dictum est.

Quærer hic aliquis, an iure naturæ prohibitum sit vesci carnibus humanis, etiam in extrema necessitate. Nonnulli affirmant, verūm probabilius aliis videtur id non esse perse illicitum, adeoque cum non peccare, qui carens quocunque alio cibo, carnibus hominis occisi vescatur. Quia ius naturale conservandæ propriæ vitæ, talem esum honestare videtur: unde multo magis licitum est in necessitate, uti carnibus hominis occisi, per modum medicinæ.

Verūm non licet aliquem occidere eo fine, ut quis alio cibo carens, eius carnibus vescatur. Imo probabile

bile est neminem teneri vesci carnibus hominis occisi, et si omni alio cibo careat, sed quemlibet posse licet mortem suam permittere, ne cogatur facere quod horrorem non exiguum induit, & speciem aliquam inhumanitatis praeseferre videtur.

Ieiunium virtutis dicit abstinentiam a cibo & potu, iuxta regulas temperantiae; ita ut tale ieiunium frangat, qui spectata propria complexione, plus cibi aut potus sumit, quam sit necessarium ad corporis valetudinem debite tuendam.

Vnde non abiliter excedere regulas temperantiae, cibis se ingurgitando, est per se loquendo peccatum mortale. quod non patum augetur ex omni nocturno inde oriri solito. Et similiter sponte se inebriare, videtur ex se & secluso quocunque damno alio, aut periculo, peccatum mortale; cum eiusmodi excessus recte rationi grauiter repugnet.

Quod intelligendum de perfecta ebrietate, quia scilicet quis ex nimio potu rationis usu omnino priuat: non de imperfecta, quae facit hominem paulo hilatiorem, illiusque phantasiam aliquantulum perturbat: ista enim ex se est tantum venialis.

Sunt qui dicunt, ebrietatem quae propter sanitatem corporis, medicorum consilio procuratur, non esse peccatum mortale: quia in ea circunstantia ebrietas non est mala intrinsecè, nec est potus immoderatus. Verum alij cautijs loquentes aiunt, non est licitum procurare ebrietatem, posse tamen suavitatis causa potum alias immoderatum sumi, et sic praeuidetur sequentia ebrietas: sic enim non intenditur ebrietas, sed tantum ex causa rationabili permittitur. Ad eum modum quo numquam licet procurare, vel intendere pollutionem, licet tamen eam interdum ex causa honesta permittere; seu aliquid facere ex quo praeuidetur sequentia.

Qui sponte se inebriat, praeuidens se in ebrietate aliquæ grauiter vulneraturum, aut occisurum, peccat mortaliter, non tantum quia se inebriat, sed etiam

tiam quia habet voluntatem virtualem, seu implici-
tam lèdendi, vel occidendi. Vnde per se loquendo,
duplex peccatum mortale se inebrando committit, et si forte malum prauisum ex ebrietate non se-
quatur.

Ieiunium Ecclesiasticum est abstinencia à quibusdam
cibis, iuxta præscriptum Ecclesiarum, vel receptam con-
suetudinem. Dico à quibusdam cibis, nam ex com-
muni sententia, hoc iejunio non est iudicata absti-
nentia à vino, vel alio potu, ut sic.

Ad iejunium Ecclesiasticum tria requiruntur,
nempe, ut certis cibis abstineatur, ut vñica tantum
sumatur refectio, utque ad sumendam refectionem
hora competens seruetur: de quibus omnibus sigil-
latim agendum est.

ARTICVLVS IL

*A quibus cibis abstinendum sit tempore iejunij Ec-
clesiastici.*

RESPONDEO I. non modo in Quadragesima, sed
etiam aliis diebus iejunij ab Ecclesia statutis, ab-
stinendum esse à carnibus, ut satis vel excommuni-
fidelium praxi perspicuum est.

Imo in Sabbatis, & feris sextis totius anni absti-
nendum est à carnibus. Quando tamen Natale Do-
mini in aliquam ex iis diebus incidit, non fit absti-
nentia à carnibus. Et in quibusdam Provinciis Gal-
licis, à Nativitate Domini usque ad Purificationem
Beatae Virginis, licet diebus Sabbati carnes come-
dere.

In nonnullis vero locis Hispaniae, animalium ca-
pita, pedes, iecur, pulmones, & intestina comedunt
solen singulis totius anni Sabbatis, iis exceptis que in
Quadragesima, quatuor Temporibus, & in Peruigi-
lis Sanctorum quibus iejunandum est, contingunt.

Cum